

SVATÝ VÁCLAVE

Svatý Václave,
vévodo české země,
kněže náš,

5 pros za ny boha,
svatého ducha!

Kyrieleison!

Nebeskét jest dvorstvo krásné,
blazě tomu, ktož tam pójde:

10 v život věčný,
oheň jasný
svatého ducha!

Kyrieleison!

Pomoci tvé žádámy,
smiluj se nad námi,

15 utěš smutné,
otžeň vše zlé,
svatý Václave!

Kyrieleison!

3 kněže kníže – 4 za ny za nás – 7 dvorstvo dvořanstvo, dvůr

SLOVO DO SVĚTA STVOŘENIE

Slovo do světa stvořenie
v božství schováno,
jež pro Evino shřěšenie
na svět posláno.

5 Dievcě dřeve porozenie
jest zvěstováno,
z Davidova pokolenie
božsky vzhováno.

10 Ot něhože naše kršćenie
jmenem nazváno,
pro drahé naše spasenie
Židóm prodáno.

I pro naše vykúpenie
na smrt prodáno,
15 jehož nám slavné vzkřiešenie
vesele dáno.

1 Slovo Bůh, Kristus (viz Jan 1,1) – 3-4: ohlas biblického výkladu o hříchu prvních lidí – 5 Dievcě Marii, matce Kristově – 7: Maria, a tedy i Ježíš, pocházeli z pokolení Davidova (Mat. 1,1-16) – 8 *vzchováno* vychováno – 9 *kršćenie* křtění, křest – 12: Jidáš zradil Krista za odměnu 30 stříbrných (Mat. 26,15)

Poznámky ediční

Hospodine, pomiluj ny

Nejstarší zápis v rkpech 14. století: NUK III D 17, fol. 15a (v traktátu Jana z Holešova) a XVII F 30, fol. 96a; pozdější rkpy (ještě deset) uvádí A. Škarka, Nejstarší česká duchovní lyrika (Památky 6), Praha 1949, kde i odborná literatura ke všem památkám tohoto oddílu. Přepis notace je v knize Z. Nejedlého Dějiny husitského zpěvu, kn. I, Zpěv předhusitský, Praha 1954, str. 320. Srov. též R. Jakobson ve sborníku F. Ramovšovi, Slavistična revija 3, 1950, 267-273.

4 uslyšiž] uslyš[III D 17; v následujícím výkladu Jana z Holešova citováno sice uslyš, ale tvrdí se, že má končiti -ž, jako předchozí spasiž; jde tedy o písařskou chybu – 8 Krleš] zapsáno v XVII F 30 jen dvakrát

Jan z Holešova připomíná ještě tyto varianty: 1 Hospodine] Hospodin u pokračovatele Kosmovy kroniky – 3 všeho] vyšieho NUK XXIV B 11 – 5 našě] nás všech NUK X B 2 a graduál Chrudimský

Svatý Václave

Nejstarší zápis v rkpech 14. století NUK XVII F 30, fol. 96a (F), Kap. Praž. H VI/3, fol. 95b (v kronice Krabice z Weitmile – K); pozdější rkpy (ještě 11) uvádí A. Škarka, Nejst. lyrika (Památky 6), Praha 1949, kde i odborná literatura. Přepis notace je v knize Z. Nejedlého Dějiny husitského zpěvu, kn. II, Předchůdci, Praha 1954, str. 40.

2 vévodo F] wewoda K – 3 náš F] naš[chie K – 13 tvé F, K] pozdější rkpy čtou obyčejně: my tvé (Mus. XVII A 1 a j.) – 16 otžeň F] otwed K

Slovo do světa stvořenie

Jediný rukopis Kap. Praž. A 57/1, fol. 8b (viz reprodukce č. 15); primitivní ortografie: ř psáno r, ě označeno jen ve v. 5 (*devcie*) a j. Naposled vydal A. Škarka, Nejst. lyrika (Památky 6), Praha 1949, kde i starší literatura.

1 Slovo] lovo, *iniciála neprovedena*; stvořenie] ztworene – 2 božství] bostui; schováno] zhowano – 3 shřěšenie] zře[šenie – 8 božsky] bo[ki – 9 kršćenie] ckrenie, křćenie Jakobson, Škarka – 14 smrt] zmirt